

Fransen winnen wereldkampioenschappen onderwaterfotografie op overtuigende wijze, maar zonder inspiratie ter plaatse

De derde wereldkampioenschappen onderwaterfotografie in Milazzo op Sicilië werden gewonnen door Frankrijk.

Gastland Italië sleepte de tweede prijs in de wacht en de Duitsers de derde. De winnende opnamen waren wel ter plaatse gemaakt, maar zonder ook maar enigszins gebruik te maken van de aanwezige natuurlijke omstandigheden.

dia's geselecteerd. Iedere serie moest bestaan uit 1 macro-opname, 1 experimentele opname en 4 groothoekopnamen. Op de afsluitende avond werden de series van alle deelnemers vertoond, waarna alleen de drie winnende series werden bekend gemaakt.

Met name het winnende Franse team had vrijwel uitsluitend vooraf zeer goed ingestudeerde dubbelopnamen gemaakt: bovenin een groothoekopname van een

De Nederlandse deelvertegenwoordiging met van links naar rechts: Sietse Zwanenburg, Marion Haarsma, Angelika Honsbeek en Ab Jans

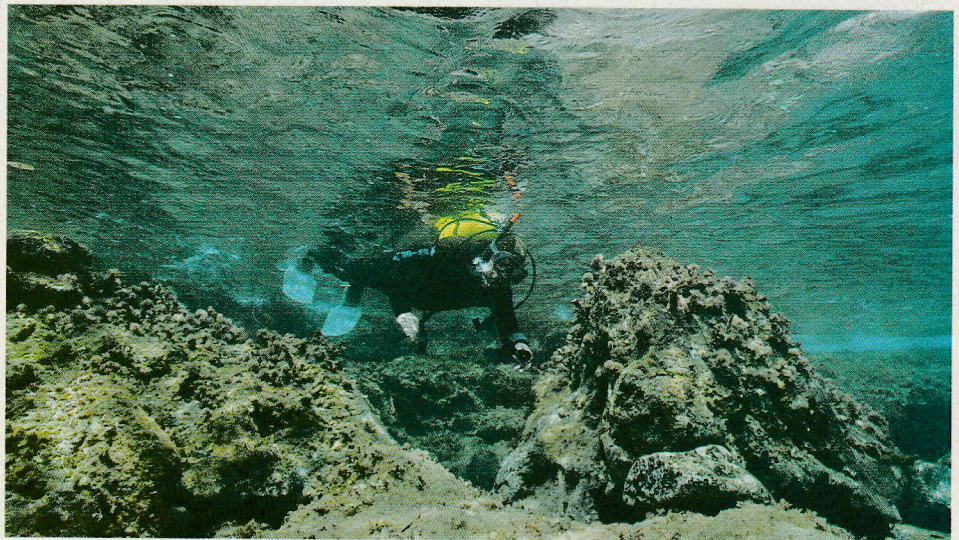
De wedstrijd vond van 19 tot en met 24 september plaats in Milazzo, een industriestadje met daaromheen een vervuild onderwaterlandschap. Naast het hotel van waaruit de wedstrijd plaatsvond was een olieraffinaderij en een elektriciteitscentrale. Onder water was het vrij troosteloos met een zicht van ongeveer tien meter en veel bruine algen op de bodem.

Honsbeek en Haarsma

Voor Nederland namen Angelika Honsbeek en Marion Haarsma aan de wedstrijd deel, samen met hun modellen Ab Jans en Sietse Zwanenburg. Teamleider was Cor Honsbeek.

Honsbeek was in het voorjaar uitgeloot voor deze wedstrijd, samen met Willem Kolvoort. Door omstandigheden kon Kolvoort niet deelnemen en ging Haarsma in zijn plaats op verzoek van het College van Fotografen en Filmers.

Aan de wedstrijd werd door zestien landen deelgenomen, met elk twee teams. Voor het vervoer naar de duikplaats hadden de deelnemers elk de beschikking over een lokaal vissersbootje met kapitein. Ter plaatse vond nog de nodige discussie plaats omdat de Italianen perse een bepaalde stek voor zich opeisten omdat "ze daar al weken hadden geoefend". Onderwater constateerden Honsbeek en Haarsma dat ze tenminste vijftien meter diep moesten om nog enig leven te vinden. Op de twee wedstrijddagen kregen de fotografen ieder twee diafilms mee die tussen 8.00 en 14.00 uur moest worden belicht. Daarnaast hadden ze de beschikking over één duikfles. 's Avonds kreeg men de belichte films ontwikkeld terug. Zonder lichtbak werden de zes beste

Boven en rechts opnamen van Marion Haarsma en Angelika Honsbeek

model tegen het wateroppervlak en onderin een macro-opname van een slakje of een (dood) visje. De lokatie is voor deze vorm van fotografie van zeer ondergeschikt belang. Het is voor ons echter de vraag of dit nog veel te maken heeft met onderwaterfotografie. Het zijn meer kunstzinnige fantasiën, die waarschijnlijk door de jury worden beloond omdat het weer eens iets anders is. Ter plaatse zonder dergelijke hulpmiddelen opvallende foto's maken was moeilijk, mede door de enorme vervuiling onder water.

Ab Jans

